Drömmen om Elin på Kollsbergs amfiteater i Torsby

Lördagen den 12 juli klev 38 SPF-Seniorer från Edabygden på Karlandabussen för att åka till hembygdsgården Kollsberg tillhörande Fryksände hembygdsförening.
Där på en av landets mest natursköna amfiteatrar, med fantastisk utsikt över Frykens norra spets, kommer bygdespelet ”Drömmen om Elin” att framföras av Dalslands amatörteatergrupp Järboblick.

Då vi anlände i god tid kunde vi köpa svalkande drycker och försenat elvakaffe med våfflor på hembygdsgården eller avnjuta eget termoskaffe med tilltugg. När vi satte oss ner antingen på medhavda stolar eller på teaterbänkarna sökte sig de flesta till den skugga som fanns att tillgå då termometern visade +28 grader och julisolen stekte från en klarblå himmel samtidigt som den generöst strödde glitter i Övre Frykens klara vatten.

Föreställningen skildrar kärlekshistorien mellan spelmannen Kalle Karlsson, sedermera dragspelskungen kallad Carl Oskar Jularbo, och den fattiga pigan Elin. Med en tidlös finstämdhet, möter vi en historia från finnskogarna i norra Värmland under sekelskiftet mellan 18- och 19-hundratalet. En historia med många bottnar om folket i finnbygden som då levde ett hårt liv i armod och nöd där kärleken var största drivkraften för överlevnad. Den resande spelmannens och den vackra pigans förälskelse överskuggar allt som tänkas kan likt kärlekssagan mellan Romeo och Julia. Kärlekshistorien knyts samman med den odödliga melodin, som vi alla förknippar med Calle Jularbo.

Drömmen om Elin ger en inblick i och beskriver finnskogens hårda och fattiga verklighet med folkets rädsla för tuberkulos och andra sjukdomar. Med humor och vardagsnärhet skildras bondesamhällets barska husbönder och elaka husmödrar, kuvade pigor och hunsade drängar, skogens kloka gumma och finnskogens mystik medan fiolens och dragspelets toner målar landskapet och förflyttar oss till en annan tid.

Under den 2 och 1/2 timme långa föreställningen, som inte alls kändes lång, fick vi uppleva och blanda skratt med tårar då den så tragiskt slutar med att den fattiga Elin som kommit vandrande nerför Branäsberget till Dalby sjukstuga drabbad av lungsot så småningom avlider.

På hemresan sökte vi efter statyn med den berömde Torsbysonen Sven-Göran Eriksson utan att finna den. När vi närmade oss hemmaplan och passerat Edagränsen tackade vi chauffören, Lennart, för en trygg och säker resa samt programkommittén för att vi än en gång fått vara med om nya härliga intryck och givande upplevelser i vårt eget landskap och kom överens om att var och en någon gång själv kan återvända till Torsby för att leta upp statyn med fotbollsikonen och där med en ”selfi” föreviga sig sittande på bänken bredvid vår egen Svennis.

Anders fotograferade och skrev, Karin fotograferade och gjorde layout.